

τελέσαι τὰ μέγιστα εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦ ἔθνους αὐτῶν. Ἄν ἡ Σχολὴ αὕτη ἐκ τοῦ Βυζαντίου ἐξέλιπεν, ὁ δυστυχὴς τῆς Ἀνατολῆς κάτοικος τὰ στοιχειώδη μόνον μαθήματα διδασκόμενος καὶ θέλων δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ προβῇ περαιτέρω. Νῦν ὅμως, χάριτι τῷ περιφανεῖ τούτῳ τῶν Μουσῶν τεμένει, ἐν αὐτῇ τῇ κοιτίδι αὐτοῦ παραμένων τὰς ἐν τῷ βίῳ ἀναγκαίας γνώσεις ἀποκτᾷ, ἀπαλλασσόμενος οὕτω τῆς ἀνάγκης, τῆς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν μεταβάσεως πρὸς ἀπόκτησιν τούτων.

Οὕτω δὴ ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτῆς ἡ πολυτλήμων αὕτη Σχολὴ διατρέξασα τὸ ἑαυτῆς στάδιον μετὰ μεγίστης ἀκριβείας καὶ γοημότητος, ἐκάστοτε παρασχοῦσα καὶ νῦν ἔτι παρέχουσα τοῖς πλείστοις τῶν ἐν ἡμῖν λογίων, ὑφίσταται καὶ νῦν τῇ φιλοτίμῳ τῶν ὁμογενῶν συμπράξει καὶ τῆς ὑπὲρ τῆς συντηρήσεως καὶ ἀναπτύξεως αὐτῆς μεριμνώσης ἀδελφότητος Ξηροκρήνης. Κατὰ τύχην ἐσχάτως, ὅτε ὁ τρομερὸς τοῦ πολέμου κλύδων οὐ σμικρὸν τὴν Ἀνατολὴν ἐκλυδωνίσαστο, καὶ ἡ Σχολή, ὡς πάντα τὰ δημόσια καθιδρύματα, εἰς δεινὴν περιέστη ἀμηχανίαν, ἅτε ἀποκλεισθέντων τῶν ἐν Μολδοβλαχίᾳ εἰσυδημάτων αὐτῆς. Ἀλλ' ἐπὶ σμικρὸν ἡ χαλεπὴ αὕτη κατὰστασις διετηρήθη· καθότι, ἅμα τοῦ ὀλεθρίου Ἄρεως τὴν ὀργὴν καταπαύσσοντος, ἡ τοῦ λογίου Ἑρμοῦ ἀνάμνησις ἰσχυρωτέρα τοῖς πνεύμασιν ἐπῆλθε, καὶ τὸ μέλλον ὑπέρποτε λαμπρότερον ὑποφώσκει τῇ Σcholῇ, ἀρξαμένη ὁσημέραι βελτιοῦσθαι καὶ προάγεσθαι. Ἐμφυτον καὶ ἀποκλειστικὸν δώρημα δωρεᾶς μεγίστης τῷ ἔθνει ἡμῶν τυγχάνει τὸ τῆς ἀγαπῆς τῆς πατρίδος ἐν γένει αἴσθημα καὶ ὑπὲρ ἀναπτύξεως καὶ συντηρήσεως τῶν ὁμογενῶν ἡμῶν διηνεκῆς μέριμνα. Διήλθομεν ἐκάστοτε κρισίμους στιγμὰς, διήλθομεν ἀπαισίους χρόνους, ἠπειλήσεν ἡμᾶς ὁ χεῖμαρρος τῆς ἀμαθείας, ἠπειλήθημεν εἰς τὰ βάθη τῆς λήθης νὰ κρυβῶμεν, ἐκάλυψεν ἡμᾶς φρικῶδες σκότος, κατήλθομεν σχεδὸν εἰς τὸ βάρανθρον τοῦ ἐξαφανισμοῦ, πλὴν πάντοτε ἐτηρήσαμεν ἀκμαῖον τὸ θεῖον τοῦτο αἴσθημα ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν, οἱ κίνδυνοι καὶ αἱ ταλαιπωρίαι οὐκ ἔσχυσαν νὰ ἐξαλείψωσιν αὐτὸ, πάντοτε διεφυλάξαμεν ἀνημμένον τὸ ζώπυρον τοῦ